

Prima instanță: Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău (jud. A. Ciubotaru)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Ciugureanu, Gr. Dașchevici, A. Bostan)

ÎNCHEIERE

12 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător
Judecători

Tatiana Vieru
Nicolae Craiu
Oleg Sternioală

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Lidia Postoronca,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Lidia Postoronca împotriva lui Piotr Mișu, Ana Levinte cu privire la înlăturarea obstacolelor ce afectează dreptul de proprietate comună prin delimitarea în natură a bunului imobil, atribuirea loturilor și încasarea compensației,

împotriva deciziei din 10 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La 29 iunie 2015, Lidia Postoronca a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Piotr Mișu, Ana Levinte solicitând înlăturarea obstacolelor ce afectează dreptul de proprietate prin delimitarea în natură a cotelor părți asupra bunurilor imobile din str. Doina, nr. 125, mun. Chișinău, conform variantei nr. 2 expuse în concluzia expertizei și anexa la aceasta, realizată de Institutul Național de Cercetări și Proiectări în Domeniul Amenajării Teritoriului, Urbanismului și Arhitecturii „Urbanproiect”, cu obligarea înregistrării acestora în Registrul bunurilor imobile, atribuirea Lidiei Postoronca în proprietate lotul nr. 1 conform planului din expertiză, lui Piotr Mișu - lotul nr. 2 conform planului din expertiză, Anei Levinte - lotul nr. 3 conform planului din expertiză.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că este proprietara a ½ cotă-parte din bunurile imobile amplasate pe str. Doina, nr. 125, mun. Chișinău, în baza hotărârii din 18 martie 2008 a Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău, conform căreia s-a constatat faptul acceptării succesiunii rămase după decesul lui Piotr Mișu și Liubov Mișu de către Ana Levinte, Vladimir Mișu, Lidia Postoronca și Liudmila Mișu. Prin contractul de donație nr. 2255 din 08 iulie 2014 Liudmila Mișu i-a donat ¼ cotă-parte din imobilele indicate.

Susține că, dreptul de proprietate asupra imobilului este atribuit în proprietate lui Piotr Mișu și Ana Levinte a câte ¼ cotă-parte, iar Lidiei Postoronca - ½ cotă-parte, nefiind delimitate în natură, deoarece proprietarii nu se înțeleg referitor la granițele cotelor-părți.

Afirma reclamanta că, Piotr Mihiu, proprietarul a ¼ cotă-parte, îi îngreudește dreptul de folosință prin faptul că nu-i permite accesul în curte și în interiorul imobilului, despre ce au fost sesizate de nenumărate ori organele abilitate.

Întru soluționarea amiabilă a problemei existente și asigurării dreptului de folosință, la 10 iunie 2014 și 25 iunie 2014 s-a adresat Anei Levinte și lui Piotr Mihiu cu privire la propunerea de a-i procura partea sa, însă solicitările au rămas fără răspuns.

Indică reclamanta că, din cauza acțiunilor pârâtului, este în imposibilitate de a-și exercita dreptul de proprietate asupra bunului imobil, motiv pentru care solicită, în temeiul art. 357 Cod civil, încetarea proprietății comune.

Prin cererea de chemare în judecată concretizată depusă la 24 august 2015, reclamanta Lidia Postoronca a solicitat înlăturarea obstacolelor ce afectează dreptul de proprietate prin delimitarea în natură a cotelor-părți asupra imobilelor din str. Doina, nr. 125, conform variantei nr. 2 a concluziei expertizei și obligarea înregistrării acestora în Registrul bunurilor imobile, atribuirea Lidiei Postoronca a lotului nr. 1 cu suprafața de 294 m.p., încasarea de la Piotr Mihiu și Ana Levinte a sumei de 278350 lei cu titlu de recompensă pentru cota-parte de casă cedată lui Piotr Mihiu și Anei Levinte, proporțional cotelor-părți atribuite, atribuirea în proprietate lui Piotr Mihiu lotul nr. 2 și Anei Levinte - lotul nr. 3.

În motivarea cererii concretizate, reclamanta a invocat că prin evaluarea efectuată s-a stabilit că costul de piață al casei este de 556700 lei, iar ½ din casă – respectiv ar costa 278350 lei.

Prin hotărârea din 03 decembrie 2015 a Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Lidia Postoronca împotriva lui Piotr Mihiu, Ana Levinte cu privire la înlăturarea obstacolelor ce afectează dreptul de proprietate comună prin delimitarea în natură a bunului imobil, atribuirea Lidiei Postoronca a lotului nr. 1, lui Piotr Mihiu - lotul nr. 2, Anei Levinte-lotul nr. 3, încasarea sumei de 278350 lei cu titlu de compensație; s-a încasat de la Lidia Postoronca în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 8350 lei.

Prin decizia din 10 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de Lidia Postoronca și s-a menținut hotărârea din 03 decembrie 2015 a Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău.

La 01 martie 2017, Lidia Postoronca a declarat recurs împotriva deciziei din 10 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia, cu restituirea pricinii la rejudecare în instanța de fond.

În susținerea recursului s-a invocat că coroborând circumstanțele de fapt cu prevederile legale, hotărârea contestată este neîntemeiată, lipsită de consistență și suport juridic, bazată pe aprecierea superficială a circumstanțelor, emisă ca urmare a unei aprecieri incomplete a probelor administrate și interpretarea eronată a legii.

Consideră că, argumentarea instanței este una superficială și subiectivă, ori, adresarea în instanța de judecată, deja, în opinia sa, servește ca dovadă a faptului că conviețuirea în comun este imposibilă, acest lucru fiind accentuat și de tonul discuțiilor între părți în cadrul examinării cauzei.

Declară recurenta că, instanța de apel greșit a interpretat solicitările sale, indicând că în prima instanță a solicitat doar partajarea terenului, însă solicitarea este

una de compromis și vizează nu doar terenul, ci și construcția. Argumentele reținute în motivarea deciziei sunt confuze, pe de o parte, se indică că reclamanta nu a solicitat partajarea construcțiilor, iar pe de altă parte, se reține că reclamanta a solicitat încasarea sumei de 278350 lei cu titlu de recompensă pentru cota-parte de casă cedată în folosul celeilalte părți, ori, încasarea echivalentului bănesc a cotei-părți deja este o partajare.

Menționează că, instanța de apel nu a examinat cerința privind partajul construcțiilor, deoarece o astfel de cerință nu a fost examinată de instanța de fond. Prin decizia pronunțată, instanța de apel neglijează rolul său de instanță de control și odată ce fondul a omis examinarea unei cerințe, acest fapt urmează a fi corectat de instanța ierarhic superioară, ceea ce nu s-a făcut.

Consideră că, atât instanța de fond, cât și cea de apel eronat au interpretat prevederile art. 374, 376 Cod civil, ce reglementează circumstanțele de revendicare a bunurilor și au examinat superficial circumstanțele cauzei, nu au audiat poziția părților și au interpretat greșit cerințele și normele legale imperative.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost adoptată la 10 noiembrie 2016, iar Lidia Postoronca a declarat recurs la 01 martie 2017.

Materialele pricinii atestă că decizia contestată a fost expediată părților la data de 09 ianuarie 2017, conform scrisorii de însoțire (Vol.I, f.d.232), iar recurenta a recepționat-o la data de 12 ianuarie 2017, conform ștampilei oficiului poștal aplicată pe plic (Vol.II, f.d.6).

Astfel, instanța de recurs consideră că recursul declarat de Lidia Postoronca la 01 martie 2017 împotriva deciziei din 10 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Lidia Postoronca, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Lidia Postoronca, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Lidia Postoronca.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Lidia Postoronca împotriva deciziei din 10 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Tatiana Vieru

Judecători

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală